

ÅRSRAPPORT 2102 SYDINDIEN

1311 V. SITHUR

Kære faddere

Igen i 2012 besøgte jeg børnehjemmet i V. Sithur i min vinterferie i februar. Det blev en god oplevelse! Forholdene er klart blevet bedre, og det bedste tegn på, at V. Sithur nu igen lever op til de krav, Verdens Børn stiller, er nok, at en del af de nuværende fadderbørn har mindre søskende, der står på venteliste til at blive optaget på hjemmet. Der er allerede nu en del søskendepar blandt børnene og også en del fætre og kusiner.

V. Sithur ligger langt ude på landet og lige over for børnehjemmet er der en mark, som ejes af børnehjemmet og som bruges til dyrkning af majs eller grøntsager. I februar var afgrøderne høstet, og en flok nomader havde slået sig ned på marken med deres transportable hytter. Hver morgen tog mændene og de ældste drenge af sted med nomadernes store gedeflok, der havde fået lov til at græsse på landsbyens stubmarker. I mens blev kvinderne og de mindre børn tilbage i lejren, hvor de sørgede for madlavning, tøjvask osv. Nomaderne var rigtig glade for at måtte bo på V. Sithurs jord i en periode, for dels var kvinderne i sikkerhed for overfald så tæt på børnehjemmet, og dels havde de mulighed for at hente vand i børnehjemmets brønd. Da der om aftenen på børnehjemmet blev holdt den sædvanlige fest med sang og dans og uddeling af æbler og appelsiner, opdagede jeg, at der lige i yderkanten af lyset på gårdspladsen stod en flok børn og kiggede på festlighederne. Børnehjemmets leder kommenterede deres tilstedeværelse med ordene: "For nomadebørnene er dette som at kigge ind i et paradys, de aldrig kan få adgang til". Jeg synes jo tit, at forholdene i V. Sithur er fattige og lidt usle, men i forhold til nomadebørnene, der ikke har mulighed for at gå i skole, men må vogte geder og lave husarbejde hele dagen, har V. Sithurs børn gode betingelser, så tingene blev for mig sat i relief, og det følte lidt sølle kun at kunne give nomadebørnene en appelsin og et æble.

Fotografierne forestiller øverst Jayalakshmi og hendes lillebror og nederst nomadeboliger. I februar rejser jeg igen til Sydindien, og som sædvanligt kan I forinden sende brevene til mig, hvis I vil have en hilsen med til jeres fadderbarn. Adressen er Delken 9, 6000 Kolding. Flere faddere har givet tilsagn om, at de vil give økonomiske støtte til deres fadderbarn, så det kan få en uddannelse. For at kunne fotsætte den boglige uddannelse, skal børnene flytte til en nærliggende større by, hvor de skal bo på kollegium, mens de fortsætter skolegangen. Jeg vil under besøget i næste måned undersøge, hvad udgifterne er til henholdsvis kollegium og skolegang, og hvordan vi kan formidle den økonomiske støtte til fadderbørnene, når de har forladt børnehjemmet.

Med ønsket om et godt nytår og en stor tak for jeres støtte i det forløbne år sender jeg alle fadderne de venligste hilsner

Hanne Matthiesen, projektansvarlig for V. Sithur